

Termékeink külföldön

A Hungexpónál összesített készítették a magyar kiállítók idei külföldi szerepléséről. A magyar külkereskedelmi vásár- és propaganda-iroda 1970-ben harminchat vásáron, illetve kiállításon rendezte meg a hazai vállalatok együttes bemutatkozását. A magyar árukat a szocialista országok tíz nagyszabású vásárán láthatták az érdeklődők, ezenkívül az európai tőkésországok 16 kiállítására küldtek ipari és mezőgazdasági termékeket a magyar vállalatok. A tengerentúli országokban a korábbi évekhez képest több helyen, összesen tíz vásáron vettek részt kiállítóink, akik először jutottak el a kenyai Nairobi-ba és az ecuadori Quitóba.

A Hui gexpo 26 helyen árukiállítást rendezett, s három vásáron nyitottak információirodát, ahol felvilágosítást adtak a magyarországi üzletkötési lehetőségekről. 1970-ben három országban magyar kereskedelmi napokat, illetve magyar hetet rendeztek. Ugyancsak három helyen volt önálló magyar kiállítás, a legnagyobb a moszkvai. A szabad Magyarország 25 éve című jubileum kiállítás, amely a látogatók számát tekintve is rekordot hozott: egymillióan keresték fel a bemutatót.

Tanácsstagok beszámolója

December 7-én, délután 5 órakor Berzsenyi Lajos városi, Oláh Károly és Nagy József II. kerületi tanácsstag a tarjáni új iskolában; Hódi Istvánné városi, Kecskés János és Kovács Antal III. kerületi tanácsstag a ruhagyár művelődési termében; Elek György városi, Faragó János és Felhő József III. kerületi tanácsstag a MÁV fiúnevelő intézetben (Április 4. útja); Méri Sándorné városi, Berta József és Szécsi Imre III. kerületi tanácsstag a Göngyölégellátó Vállalat művelődési termében; délután fél 6 órakor Kántor Gabriella városi, Hörömpö József és Otótt Béla I. kerületi tanácsstag az újszegedi párt-házban (Rózsa Ferenc sgt. 9.); délután 6 órakor Farkas István városi, Hódor István és Beck Sándor I. kerületi tanácsstag a Dugonics utcai leányiskolában (Osztrovszki u. 1.).

Italban rövid a divat

Az „alkoholranglistán”

hazánk a kilencedüik helyen áll

Magyarország ismét előbbre került az ital fogyasztás nemzetközi ranglistáján: a legutóbbi adatok szerint már a kilencedik helyet foglalja el. A szomorú adat nyomán a Magyar Vöröskereszt alkoholizmus elleni országos bizottsága átfogó felmérést készített az alkoholfogyasztás növekedését befolyásoló tényezőkről, s „feltérképezte” az italozás gazdasági és társadalmi következményeit is.

Mint a bizottság illetékesei elmondták: hazánkban az alkoholok fogyasztása az elmúlt két évben 24 százalékkal növekedett. Tavaly már 8,6 liter szeszesital fogyasztás jutott egy főre, s mindinkább tért hódítanak a töményitalok. A vendéglátóiparban 5 év alatt 30 százalékkal nőtt a szeszfogyasztás, ugyanakkor az ételforgalom csupán 22 százalékkal emelkedett.

A tapasztalatok szerint a

A Cigányprimás bemutatója

Hernádi Oszkar felvétele

A mennybemenetel kezdete: Sáríka (Krasznói Klára) és az öreg cigányprimás (Mentes József)

Krasznói Klári mennybemenetelét láttuk tegnap este a színházban. A mennybemenetel Kálmán Imre Cigányprimásának premierjén történt, viharos taps, a közönség lelkesedése közben. A színház új szubrettje az izgalmas Luxemburg grófia után ismét bebizonyította, hogy temperamentumos táncosnő, remek színész és jó énekesnő, hogy életet, eleveniséget varázsol a színpadra.

A mennybemenetelben részt vett Janka Béla — kiderült, kitűnő humoros van —, Király Levente, aki most is mulatságos volt. Mentés József, a címszereplő, aki

következőtessen kerülte a melodramát, továbbá Szabady József, Szabadits Judit, Miklós Klára, Katona András, Kovács Gyula, Zádori István, valamint a Samoss Judit szellemes táncait bemutató balettkar és a színház kisenekara Csala Benedek vezetésével.

A dekoratív díszleteket Sándor Lajos, az elegáns ruhákat Gombár Judit tervezte. Az előadást Bor József állította színpadra. Nem kevesebb leleménnyel, mint a Luxemburg grófját. Arról nem ó tehet, hogy ez az operett sokkal rosszabb.

Ö. L.

Németh László és Mezőszilas

Erről a péntek éjjeli egy óráról még sokat fognak írni és beszélni; Németh Lászlónak erről a film- meg hangszalagra vett falujárásáról még sokáig olvashatjuk, hallhatjuk, hogy „emlékzetes”, „feledhetetlen” volt, s hogy „ezúttal tényleg emberi szemmel láttatva és köztünk járó emberként megjelenve mutatta be szülőföldjét az író...”

Hogy történt, mint történt, nem tudhatjuk. Tény viszont

— s micsoda „tény”! —, hogy Németh Lászlót ifjú lelkének szülőfaluja, Mezőszilas bemutatására bírták rá a televíziósok és a 70. évéhez közeledő, a nyilvánosság előtt mind ritkábban, s mind több unszólásra mutatózó író ott szemlélődött, faggatózott, minősített, értelt és összefoglalt a forgatás bizonyára több napon át tartó, fáradságos munkája alatt.

Szavakat, amelyek megjelenésének színtörvényszerűsége, a testében beteg, lelkét mind nehezebben megnyitó ember „képi” jelenlétét hitelesen közvetítik, sokáig kellene keresni. S épp így hosszú időbe telne, míg elősorolnánk mindazt, amit a hajdani népi-vezető írójának, ideológusának a mai falu mai termelőszerkezetében tett látogatása — a „hát ez van?”, „hát ilyen falusi rend, gazdaság is lehet?” meg-megújuló rácsodálkozása — a nézőben asszociált.

Furcsa dramaturgiája volt ennek a dokumentumfilmnek; furcsa és megható.

Képernyő

Németh László — miként annak idején a Makót bemutató Erdei Ferenc — tulajdonképpen „riporterként” kérték fel, s próbálták „foglalkoztatni” a televíziósok. Az újabb évek új emberei — Berki Sándor, a nagy hírű tsz-elnök, Varga Béla brigádfővezető, meg a többiek — azonban hamarosan maguk lettek a riporterek: gyermekes sutasággal, tiszteletreméltó bátortalanossággal ők tudakolták a nagy írótól, hogy miként is tettszik neki az ő Mezőszilasuk megújult, kicserélődött világa.

Így a kérdező és kérdezett ösztönös szerepváltásával, a szerepváltás során felvonuló — valljuk meg: tényleg imponáló — valóságképpel, s e valóságkép írói megérzésével, —értésével lett igazán nagy másorrá Németh László mezőszilasi falujárása. Olyanná, amelyről még sokat fognak írni és beszélni...

A szerkesztő Major Sándor, a rendező B. Megyeri Gabriella volt.

A. L.

Fejlődőképesek az új nagyközségek

Településhálózatunk fejlesztésére tavaly a községek körében igen élénk érdeklődést kiváltó kormányhatározat született. A nagyközségek megteremtésével az volt a cél, hogy újszerű, a városihoz közelítő hatáskörrel rendelkező igazgatási egységet teremtsenek, amely elősegíti a jelentősebb lélekszámú helységek gyorsabb fejlődését, korszerűbbé, egyszerűbbé és magasabb színvonalúvá tegye a tanácsi munkát.

Megyéinkben a kormányhatározat alapján a megyei tanács kilenc nagyközséget alakított ki a múlt év végén. A szegedi járásban hét — Algyó, Kiskundorozsma, Kistelek, Mórahalom, Sándorfalva, Szőreg és Tápé —, a M Mindszent és Szegvár — vekedett beralap és a mindenközség emelkedett nagyközségi rangra. A kilenc nagy-

községben ünnepi tanácsülésen adták át a nagyközséggé nyilvánításról szóló okiratot.

Az átalakulás természetesen érintette az új nagyközségek tanácsi munkáját, sőt az illetékes járási tanácsok tevékenységét. S bár — ahogy a megyei tanács végrehajtó bizottságának legutóbbi ülésén szóba került — a járási tanácsok végrehajtó bizottságainak nagyközségeket irányító testületi tevékenysége még nem kiforrott, a lakosság megnyugodva tapasztalhatja, hogy magukban a nagyközségi tanácsokban gyorsabba vált az ügyintézés — kivéve Kisteleket.

Nehézségeket okoz az új tanácsi apparátusok kialakításában, hogy a megnövekedett beralap és a mindenközség emelkedett nagyközségi rangra. A kilenc nagy-

kör sem hozta még meg a kívánt eredményt, azt, hogy minőségileg magasabb színvonalú tanácsi apparátust hozzanak létre. Sokkal pozitívabb képet mutat a vezetés megerősítése: a kilenc nagyközség közül három kapott új vb-titkárt, egy pedig új elnököt.

A küszöbönálló tanácsi átszervezések valószínűleg még több községet ösztökélnek arra, hogy tanácsi munkáját ésszerűbbé, korszerűbbé tegye. Mint arról nemrégiben hírt adtunk, a makói járásban három, illetve két község kérte, hogy közös tanácsot hozhasson létre Kiszombor, illetve Földvár székelylő. A közigazgatásilag összeolvadó községek előbb-utóbb olyan egységgé lesznek, amely várományosa lehet a nagyközségi rang elérésének. Hasonló törekvések pedig más járásban is megfigyelhetők.

Vevők, kirakatok, áruk

A legtöbben sebeznek látják a kirakatban a gyümölcsöt, tetszetősebbnek a ruhadarabot, mint az üzletben. Véletlen? A kirakatrendezők ezen mosolyognak — éppen ezt akarták. Nem ez a vevő meglepetése. A becsapás az, ha nincs meg az üzletben, ami a kirakatban hivalkodik.

Alapvető szabály

Lám: az alapvető szabály, hogy amiből készlet van, csak az kerüljön ki. (Olyan-

nyira alapvető szabály ez, hogy a rendelekek szerint, ha a vevő megkívánja a kirakatban levő portékát, s abból nincs már a pulton se, meg a pult alatt se, ki kell venni a kirakatbeli. Ha nem azonnal, hát kirakatrendezéskor — s kötelesek eltenni az igénylőnek!)

Hogyan készül a kirakat? Nem technikailag — mert bár szép foglalkozás lehet a kirakatrendezés is, most mégse arra vagyunk kíváncsiak, hány gombostűt kell a tapétás falra verni, vagy hány lámpával világítják a vitrineket. Az egy kicsit szakmai titok, de érdekes, hogyan osztoznak a kirakatokon például a Centrum Áruház osztályai, amelyek nemcsak elszámolás szempontjából, de méreteik miatt is akár egy-egy külön szaküzletnek is tekinthetők. És több az „üzlet”, mint a kirakat a Centrumban — itt már megfigyelhető, hogyan befolyásolja az üzletpolitika a kirakatok rendezését.

Nem önmagáért való

A Centrumban ütemterv szerint rendezik a kirakatokat — talán soroljuk fel, hogy összesen négy nagy kirakat van és nyolc vitrin. Nyilvánvaló, hogy az évszakonként változó szezon szerint van a naptárforduló a kirakatokban is, sőt: évszakra megjelölve. A napfény még meleg volt kora ősszel, de a bundák és az újonnan bérkabátok már hetek óta számígtatásra készítették, csábitották a vevőket a kirakatokban.

Milyen is hát a jó kirakat? — faggatom a Centrum Áruház igazgatóját, a dekorációs osztály vezetőjét és a propagandistát. Abban meg egyeznek, hogy vásárlásra csábitó, figyelemkeltő legyen. Elég-e? Bizony nem. A kirakat nem él önálló életet,

nagyon is része az üzlet egészének. Az az ideális, ha nemcsak propagálója a munka egészének, hiszen ha nincs mögötte árufedezet, még haszna se sok van. Ezzel szemben...

Az elcsábitott vásárló

Ezzel szemben legyen ez az élő példa — itt volt legutóbb a függönyvásár-akció. Elkészült a hatalmas homlokzati kirakat — erről különben mint városképformáló tényezőről külön is beszélhetnénk —, nos, sebezbnél sebez függönyök, a három magyar függönygyár legszebb termékei ékeskedtek a kiállításon. Ezek az áruk máskor is és másutt is, legalábbis nagyrésztük, megvásárolhatók. A Centrum egy ötlettel megtoldotta: a függönyvásár idején díjtalanul megvárjuk a vevők függönyét — hirdették. Milyen volt a siker? Az első nap egy varrónő dolgozott, másnap már kettő tüsténtkedett, harmadnap segítség kellett nekik is... A kiállítás idejét meg kellett hosszabbítani és azokban a napokban 223 vég új függöny került a szegedi ablakokra. Megérte a vevőnek? Világos, mint az ablak nylonfüggönnyel. Megérte a Centrumnak? Igen, hiszen kisöpörhették a raktárokat is.

Elsőnek lenni, elsőként kínálni az árut és becsalni a vevőt — ez a célja az üzleteknek. Kellems még gondolatnak is, hogy mennyire törődnek a vásárlóval, de ez a vásárló-csábitás, ha ügyesek, olykor túlzott is. Jó reklám végeredményeként olyat is hajlamos megvenni az ember, amit addig esze ágában sem volt. A kereskedelem jól dolgozott, a vásárló viszont szidja magát. Erkölcstelen-e az ilyen üzleti fogás? Ahány kereskedőtől kérdezem, először mosolyog, aztán zavarban van. Olyasmit felelnek, hogy „könnyműt Katát táncba vinni...”

Hát igen, ebben igazat is lehet adni nekik. Hiszen a kirakattal nem csapják be az „elcsábitott” vevőt, ha izléseles, jó minőségű árukat kínálnak, amelyeket ráadásul nem tüntetnek fel jobb színben (szó szerint értve), mint amilyenek azok a valóságban, azaz az üzlet belsőjében láthatók.

P. Szőke Mária

PIAC Kisebb felhozatal Hideg ellen forralt bor

A befagyott töcsák, zúmarás ágak közt kezüket dörzsölgető árusok és vásárlók közül többen keresték a „feloldódat” a Szegedi Állami Gazdaság kínálta jó meleg forralt bort.

A múlt hetinél kisebb piacon 2 ezer csirke várt új gazdára. Áruk 21—24 forint közt ingadozott. A tojás 10—20 fillérrel olcsóbb lett, darabját 1,60—1,70-ért árulták. A téli ételek ára viszont emelkedett, a szárazbab 1

forinttal, a mák 2 forinttal lett drágább. Növekedett az üvegházi áruk mennyisége. Lehetett látni hegyespaprikát, reket, salátát. A paradicsom kilóját nálunk 32 forintért kínálták, a pesti 34—35 forinttal szemben.

Áru	Ára (—tól —ig)
burgonya, kg	2,50—3,50
sárgarépa, kg	3,00—3,50
gyökér, kg	4,00—4,50
vöröshagyma, kg	2,50—3,00
fokhagyma, kg	13,00—14,00
fejeskáposzta, kg	2,50—3,00

kelkáposzta, kg	3,00—3,50
saláta, db	1,00—1,20
karaláb, kg	2,00—2,50
karfiol, kg	7,00—8,00
zöldpaprika, kg	5,00—7,00
főzőtök, kg	2,50—3,00
paraj, kg	6,00—7,00
sóska, kg	7,00—
jonatánalma, kg	4,00—7,00
más alma, kg	4,00—7,00
körte, kg	3,00—5,00
szőlő, kg	5,00—10,00
dió, kg	12,00—15,00
szárazbab, kg	16,00—18,00
sav. káposzta, kg	7,00—
mák, l	30,00—34,00